

ΠΙΙΜΑΤΑ
Μ.Γ. ΧΙΜΑΡΡΙΔΙ

για τον πατέρα μδ

γιορχι

χιμαρριδι

τον

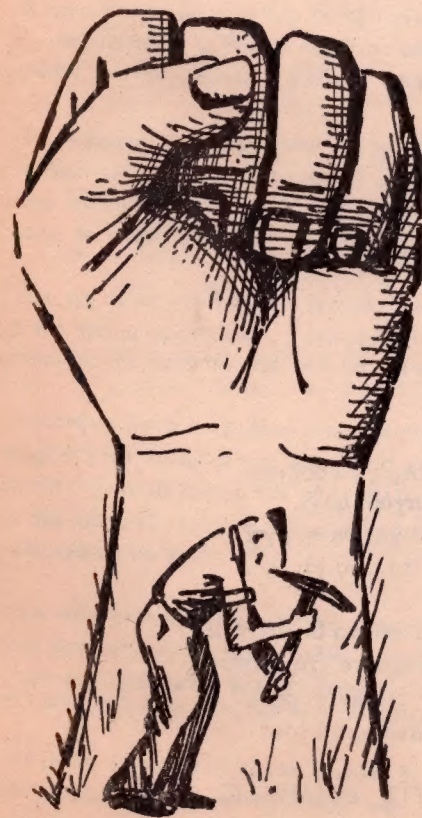
αρκατι

ΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΣΙ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪ

Κίπρος 1980

ΠΙΙΜΑΤΑ
Μ.Γ. ΧΙΜΑΡΡΙΔΙ

για τον πατέρα μδ

χιορχι

χιμαρριδι

τον

αρκατι

ΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΣΙ
Ν. ΝΙΚΟΛΑ Υ

" Αφιερονο αφο το βιβλιο, εχτος απ' τον πατερα μδ, κε στ
μανα κε στ' αδελφια μδ· πδ μδ σταθικαν γερα στο πλαι μδ δ' ολι
τι ζοι μδ· κε στον Αγνοστον Αρκατιν!...

Μιχαλακис Γ. Χιμαρριδισ

Μιχαλακис Γ. Χιμαρριδισ

Μεσα μδ νιοθο αδαμαστο το μιος να θρλιαζι
κε να μ' αρπαζι ατιθασα τιν αχαρι ψιχι,
κε, με τα νιχα αταλινα, στα χαϊ να τι βγαζι
κε ναν τι ριχνι ος τενεκε με παταγο στι γι...

Ο κ' ιν' ο παταγος πικρι στα παντα διαμαρτιρια,
κε κλαμα ανισταχτο μδγγο μπροστα στο σιρφετο!
Θεε μδ να χανοταν ι Γις μες' τιν ανιπαρξια,
κε σκονις σκονις να χαθι στ' αναθεμα ι ζοι!

Λεγκοσι, 1938

ΓΙΟΡΓΙΣ ΧΙΜΑΡΡΙΔΙΣ

Σινεχιζο τι ταπινι προσφορα !.....

Σινεχιζο τι ταπινι προσφορα μδ για τι τεχνι κε τδς
ανθρωπδς τδ τοπδ μδ με κινονικα πιιματα αφτι τι φορα·
αφιερομενα στο πατερα κε δασκαλο μδ Γιοργι Χιμαρριδι τον
Αρκατι.

Χτιπο λιπον κε γο μ' οσι δυναμι εχο τι σαργια κινονια μας·
τι κινονια πδ ζι σε βαρος καπγιδ· αλδ (σινιθος τδ φτοχδ
αρκατι)· τι κινονια πδ αδικα ιπαρχι ακομι.

Τα πιιματα μδ αναφεροντε στο πονο τδ αδικιμενδ αρκατι,
στο δικο μδ πονο· το πονο πδ μδ ποτισαν μεχρι σιμερα,
αδικοι ανθρωπι κε στην αδικια πδ ιπαρχι στο τοπο μας κε
ς' ολο το κοζμο γενικα.

Δεν ιμε ασιος να παρο τι σκιταλι απ' τα χεργια τδ πατερα
μδ πδ ακομα κρατα γερα· στο μελλον, ομος, σα θα μδ τι
παραδοσι θα κανο το παν για να ιμε ασιος· το ιποσχομε!

Αφιερονο αφο το βιβλιο στο γερο πατερα μδ· στον
ανθρωπο πδ αφιεροσε για χαρι αφτδ τδ κοζμο ολοκληρι τι
ζοι τδ· στον ανθρωπο πδ αξιζι χιλιεσ φορες να ινε κατι αλο
απ' αφο πδ ινε σιμερα· στον ανθρωπο πδ αδικιθηκε τοσο
πολι, χορις να φτει!

Για να μινι ο πατερας μδ στην αφανια τοσα χρονια φερδν
πολι εφθινι· ας ινε ομος· ειλθε ο κεροδ πδ θα αναψι το
αστερι τδ γιαπαντα αφτι τι φορα· το αστερι πδ ι αχαριστι
αφτι δεν τολμισαν εστο γιαλιγο να αντικρισδν.

Κε με το να γραφο για τον αρκατι δε σιμενι οτι τασσομε
πολιτικα με οργιονδιποτε κομα· οχι· ιμε, ομος, εναντια
στο αδικο, στι καταπιεσι, στιν εκμεταλεψι ανθρωπδ απο
ανθρωπο!... Κι αφτι τι στιγμι εκμεταλεβετε μονο ο αρκατις·
πδ να σας παρι ο δγιαολος αστι!

Περνο ενα δρομο — το ξερο καλα αφτο πολι καλα — πῶ
θα μῶ χαρισι πολῶς καιμῶς· πολες πικρες· κε λιγες χαρες·
λιγες χαρες πῶ ιζος να μι φανῶν μεσα στῶς 'πονῶς· μα δε
γυριζο πιζο! Τορα πγία τιποτα δε με φοβιζι,... τιποτα
δε μπορι να με σταματισι ὅτε κι αφτι πῶ ακομα αγαπο!
Μονον τοχομαθα μπορεσι να νικισι τῶς τρελῶς χτιπῶς τις
καρδγιας μῶ!

Δε παριστανο το μεγαλο· δεν ιμε κε ιζος δε θα γινο ποτε
μῶ· μα αν ολι πιγεναμε παντα μπροστα εχοντας για οδιγο
τι καρδγια μας, διχοσαλο θα ζῶσαμε σ' ενα ομορφο κοσμο!...

Ιζος παλι να πῶν οτι τα πειματα μῶ στερνυτε πολα· κι
οτι δε στεκῶν σαν τεχνι· αφτο, ομος, δε με νιαζι· κε, αν
θελῶν, σιμφοно κε γο μαζι τῶς· αλα εκινο πῶ λεο περιφανα
ινε: Οτι ι στιχι μῶ ινε περα-για-περα.αλιθινη· κι οτι ινε
γραμενη με γεμα κε με δακρι!

Δεν εκατῶς να γραφο αφτα τα πειματα στα ορεᾶ γραφια,
ι στα ομορφα σαλονια· τα γραψα μεσα στην ικοδομι
κινιγιμενος πολες φορες απ' τον επιστατι· ταγραψα με
λιομενα χεργια απ' τον αῖβεστι· τιν ορα πῶ τα ζῶσα.

Δεν ονιρεβῶμε ξιπνιος· μῶ φτανῶν τα ονιρα τις νυχτας·
κ' εφχομε να μιν ονιρεφτο ποτε μῶ· εφχομε να μινο για παντα
μεσα στο λαο!

Ας πῶν, λιπον, οτι θελῶν· ας πεταξῶν τι πενα μῶ στα
σκῶπιδγια· εγο, πῶ, για να ζιζο, εφρα πολλες φορες απ' τα
σκῶπιδγια, θα τι παρο κε θα σινεχισο το γραψιμον· οσπῶ
να στερεψι το μελανι τις καρδγιας μῶ!

Αφτα για τιν ορα· κε να θιμαστε!.. Ο ιλιος ζεστενη κε κατο
απ' τα σιννεφα· ο ιλιος τῶ Δικιῶ· πῶ δε θ' αργισι να φανι!...

ΜΙΧΑΛΑΚΙΣ Γ ΧΙΜΑΡΡΙΔΙΣ

Ξαφνικα ενο το μιαλο μῶ.....

Ξαφνικα ενο το μιαλο μῶ
ινε ισιχο
νιοθο μεσα μῶ κατι να ὄρλιαζι
κε, με φονι τρεμαμενη,
να λει ενα: Γιατι;!...

Γιατι σε σας, αχαριστη,
πῶ κλεβετε απ' το κοζμο
το ψομι, κε το πετατε
στα σκιλια!...

Γιατι σε σας, δολοφονι,
πῶ πεζετε στα ζαργια
τις τιχες τον Λαων...

Γιατι...! γιατι! γιατι!
Ενα βῶνο γιατι...
γιατι... γιατι...! γιατι!
(Ποσα γιατι;!;...)

21.1.77

Με το μελανι τις καρδγιας μῶ.....

Με το μελανι τις καρδγιας μῶ
τα τραγῶδγια πλαθο·
ὁ, τι γραφο κε ὁ, τι παθο,
δεν τα βλεπο στα ονιρα μῶ!...

Σας τα λεο, αφτα, να καταλαβετε
τι ινε αφτος πῶ πικρα το κερνανε·
εσις πῶ καταβαθος, λεγετε,
σαν τι ζοι σας μ' αγαπατε...

Τελιονοντας βαθχες ι εφχες μῶ
για σας, αγαπιτι, τα ονιρα·
κι' ας ι ελπιδες ι δικες μῶ
μινῶν για παντα στα λασπονερα...

1.1.77

.....σε ολκίμ στ ονς ακινφρΞ

σε ολκίμ στ ονς ακινφρΞ

οχιζι εν:

δριλφρ αν ιτακ δμ κρεμ οθοιν

,ινεμρεμρετ ινοφ εμ ,εκ

...! ιτακ ιανς ιελ αν

,ιτρεμρεμ, ραρ ερ ιτακ

ομλκ στ 'πω ετρεμρεμ δπ

ετρεμρεμ στ εκ ,ινοφ/στ

...! δριλκ στ

,ινοφολοδ, ραρ ερ ιτακ

δριλκ στ ετρεμρεμ δπ

...νοοΛ νοτ ρεχίτ ρίτ

!ιτακ !ιτακ !...ιτακ

...ιτακ ονδ ανδ

!ιτακ !...ιτακ !...ιτακ

(...!ιτακ ορπ)

Οξο το πλιθος πικραμενο.....

Οξο το πλιθος πικραμενο δρλιαζι,

πονοντας βαθχια στη καρδγια·

πδ απομεσα τις αδικα σταλαζι

γεμαν, πδ χινετε εςις, αφεντικα...

Σταλαζι το γεμα πδ μερα τι μερα

γινετε θαλασσα βαθχια·

κε καρτεραι μοναχα τον αγερα

για να θεργεψι σαν 'στα παλια!

Σιντομα θενα φισιξι ο αγερας

το νιοθο, το εστανδμε

γιατι το δικιο, κι'ο δρανιος Πατερας

αγαπα!... κε θα κανδμεν

αλιθχια να γιν'ι βαλι Τδ, για παντα!

(Νε το εστανδμε!...,)

7.2.77

77.1.1

Πιγε ο Γιανις ο φτοχος.....

Πιγε ο Γιανις ο φτοχος

πδ στι ζοι ινε μοναχος,

να πγιασι δολια στο ιπδργιο

σε καπγιο, φιλε μδ, γραφιο...

Πιγε κι' ο Τζιμ τδ ταδε γιος,

—πδκανε μονο για θιρορος...—

στο ιδγιο εκινο ιπδργιο,

κι' αφτος για δδ λια ς'ενα γραφιο...

Τδς διχνι ο Γιανις τα διπλοματα

—πδ στο σχολιο με βασανα επγιασε·

τδς διχνι κι' ο αλος τα πατοματα

πδ, με αδικια ο γερος τδ εφτχιασε...

Τδς λει ο Γιανις: "Ξερω τα παντα"

πανο σε τδτι τι δδ λια!..."

Τδς λει κι' ο αλος: Εχο τα παντα

μες'στδ σπιτιγιδ μδ τα κελια..."

Κε πγιασαν αφτι,—τδ κοζιμδ ι αχαριστι...

το Τζιμ πδ ιταν τδ Ταδε ο γιος!... δμ ελιφ ορδ ρο 'ικ

Κ'ιπαν στο Γιανι σκληρα—ι αχαριστι...

Πιενε, α θελις, θιρορος..."...

13.2.77

77.2.81

Δουλεβι ο φτωχος.....

Δουλεβι ο φτωχος με αδγιο το στομαχι
με τιν αξινα στα ροζιαζμενα τδ χεργια·
ο πλσσιος, φιλε, περισιο για ναχι
φαι' στδ σπιτιγιδ τδ τ' αμπαρι...

Δουλεβι το προι δδλεβι το βραδι,
με σιντροφχια τ' δρανθ, φιλε, τ' αστεργια·
το πεδι τδ κοματακι για ναχι
φιλε μδ, ψομι για να φαι...

Κι' ο αλος πδ εχι, φιλε, χριαφι
με σταβρομενα καθετε χεργια
κι' ασ οσα φιλε μδ, εχι
νε, απο μας τα κραται...

13.2.77

Ι νομι δεν γραφτικαν.....

Ι νομι δεν γραφτικαν μοναχα,
αχαριστι για τδς φτοχδς·
πδ λετε τδς τιρατε, ταχα,
πγιοπανο εσις απο αφτδς!...

Σις πδ για τδς γιδς κε τδς δικδς σας
φιλατε τδς νομδς· σαν τα φιδγια
φιλανε το φαρμακι, πδ το χινδν
στα ξεγνιαστα τδ καμπδ γιδγια...

Λετε...: "Νεαρε ις' ενας κλεφτις
γιατ' αρπαξες βεζινι απο αφτδς!..."
κε στο γιο σας αν σε λαθι πεφτι...:
"δεν ισε σι σαν τδς φτοχδς..."

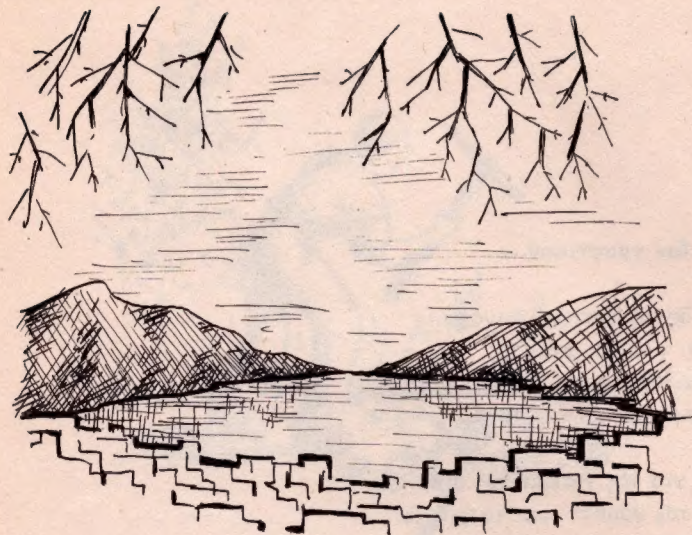
Σι, γιε μδ, ισε ενας αρχοντα·
δεν ισε ενας ασιμος φτοχος·
τα λαθι δεν ινε για τδς παντα·
σαν ιπε ενας καποτε τρελλος...

Μα ινε για μας πδ' χδμε, γιε μδ,
λεφτα κε ρδχα ακριβα·
κε οχι γι' αφτδς πδ λεν: "Θεγε μδ,
Σ' εφχαριστο πδμε καλα..."

Ετσι, λιπον, κανε ο, τι θελις,
τα λαθι αφδ ινε για μας·
κι' ενα σκοπο παντα να ξερις...
Κανις να μι γινι σαν κε μας!..."

13.2.77

Αρχισε να περνι φιλε μῶ.....

Αρχισε να περνι, φιλε μῶ, ο θρανος,
τις αβγίς το ροδολεφκο χρομά·
αρχισε να φεβγι κ'εμένα ο καιμος,
σαν κ'ι ψιχι φεβγι απ' το στομα...

Μ'αφινι κε φεβγι μαζί κι'ο πονος μῶ
σα φεβγι κι'ο χρονος αγαλινα·
μα μενο ρε φιλε, κε παλι μονος μῶ
με οφκερι κε παλι τι καρδγια...

Κε σκεφτῶμε αν αλι αγαπι θενα ρθι,
ρε φιλε, ξανα μες' στι καρδγια μῶ·
τορα πγια πῶ εχι σα λδλδδι μαραθι,
μαζί με τα γλικά ονιρα μῶ...

15.2.77

Τιναξες τις σκονες.....

Τιναξες τις σκονες απο πανο σῶ
κε, διχοσαλο, απομεσα σῶ
θα μ'ιπες αλιτι...
Δε σ'αδικο μ' αλιτι
Αν μ'εκανε ι ζοι
ποσι χαρα στα στιθια μῶ,
ποσι γαλινι τι ψιχι
θα, μῶ πλιμιριζε!...

Δε σ'αδικο... δε σ'αδικο,
μ'ακῶσε, νιε, τι θα σῶ πο,
ακῶ κε παλι, κρινε με,
κε παλι πτες με αλιτι...

—Ελα μια τοσιδα στιγμι,
παρε το βαρος στι ζοι
πο 'χο εγο στῶς ομῶς·
κ'ιστερα γιρισε, αν μπορις,
κε πτες με παλι αλιτι...

Μονο μια τοσιδα; στιγμι,
οσο ιν'αναγκι ι ψιχι
τα βασανα μῶ να γεφτι...
Εστο μοναχα μια σταλιαν
ελα... ελα να νιοσις στι καρδγια,
βαθγια σῶ, τος καίμος μῶ...
κι'ιστερα γιρνα... φτιζε με
κε παλι πε με, 'αλιτι...

18.3.79

Φοναζί ο αρκατίς.....

Φοναζί ο αρκατίς,
 φοναζί ο αρκατίς,
 κε θελι ψομι ·
 τι στιγμή πῶ κι' αἴτο πῶ εἶ
 στο χομα το πετα...
 Φοναζί ο αρκατίς
 τῶ κοσμῶ ἡ ψιχι,
 κι' ὅλο προζμενι...
 (Γιατί! γιατί, ἀκομα; !...)

Ἡ ἀγία μερά γλίκια μῶ για νάρθι,
 θελι ἀγόνες, θελι θισιές ·
 κι' ὅχι νὰ κλέμε,
 λες κ' ἡμᾶστε πεδγία...
 Κι ὅχι νὰ κλέμε κε νὰ λεμε...
 " ΓΙΑΤΙ !;..... "

Μεσα στις φτοχογιτονίες....

Στο σιντροφο το Σίμι

Μεσα στις φτοχογιτονίες
 γιρίζο, φιλε, σαν ρεμαλι ·
 βλέπο φτοχῶς, βλέπο φτοχές ·
 δε βλέπο, ὁμός, το χαλί

αἴτῶς πῶ' χὲν μονο λεφτα
 μες' στὴ ψιχι, μες' στὴ καρδία ·
 κε δὲν ἀξιζὺν ὅσο μια
 ψιχι σ' αἴτι τι γιτονία !...

Μεσα στις φτοχογιτονίες,
 σφιρίζοντας, γιρίζο ·
 βλέπο ἀλιθινές καρδγίες,
 κε ἀνθρωπία μιρίζο !...

Μακριά, νε, ἀπ' αἴτῶς πῶ' χὲν λεφτα
 μες' στὴ ψιχι μες' στὴ καρδγία ·
 (Κε δὲν ἀξιζὺν ὅσο μια
 ψιχι σ' αἴτι τι γιτονία !...)

Δε με τρομαζί !.....

Δε με τρομαζί το Ιρονικό γέλιο πῶ μενι,
στα χίλια σῶ με πικρα ἀνθρώπε σκλίρε·
δε με τρομαζί εἴστο κι' ἀν βαθ'χία μῶ πικρενι
τι καρδγία με φαρμακι, τρέλε·

πῶ νομίζις το φος θα νικίσις
Με τιν ἀδίκι δύναμι πῶ στα χεργία κρατάς
δε μπορίς, σ' το λῶ, να το λιγίσις·
γιατι στο σκοταδι εἴσι, ἀδίκε γίρνας!...

Για τι πικρα πῶ με κερνάς, κε, ο Θεός ας σε κρνι·
εἴξενα, πῶ δε ξερίς μπροστα
σε σενα, τι γίνετε· σε σενα πῶ το φος ας γίνι
οδιγος κε στὶ δικία σῶ να μπι καρδγία!

11.4.77

Μπικα στο λεοφοριο !.....

Μπικα στο λεοφοριο τὸν' τις ζοίς
με εἴθιματα ἀγνα κι' ἀλθίνα,
ἀδίκε ἀνθρώπε· κε—να μῶ το θιμίθις!...—
μαζί μῶ θα τα σερνο, ἀχ! παντοτίνα!...

Εἴστο κι' ἀν εἴσι φαρμακι με ποτιζίς
μερα κε νιχτα, ἀδίκα κε σκλίρα,
ς' ἀφτα τα εἴθιματα πῶνε ἀγνα
δεν το μπορίς, σ' το λῶ, να με λιγίζις!

Αδίκος, λιπον, ἀνθρώπε ο κοπος σῶ·
ἀδίκος· ὅσο πολὶ κι' ας προσπαθίς
προς ἐμενα δεν ἴνε ο δρομος σῶ!...

Θα σε ζῶρισ —να μῶ το θιμίθις!...—
με το ἴδιο φαρμακι πῶ σὶ μῶ κερνάς!...
Για το καλο σῶ, λιπον, μι προσπαθίς!...

15.4.77

Γεματι βασιανα θαν' ι ζοι μας !.....

Γεματι βασιανα θαν' ι ζοι μας
οσπδ να πεθανομε·
ποτε δε θα ισιχαςι ι ψιχι μας,
οτι κι' αν κανομε !

Γιατι, φιλε, εχομε στα σιθια μας,
μεσα, αγνι καρδια·
πδ ι ανθρωπι στι καθε αλιθια μας
τι σπαν σαν τα κλαδια !

Αδικο· μα παντοτε ετσι θανε·
ι πικρα ινε μοναχα
για μας, πδ ι αδικοι μας κερνανε·

χορις να ξερον οτι ταχα
ι πικρα αφτι θανε κι' ο χαμος τδς·
νε η πικρα μοναχα !...

19.4.77

Τις αργαγιας σκλαβι ζικοστε !.....

Στ' αδερφι μδ το Κλιτο

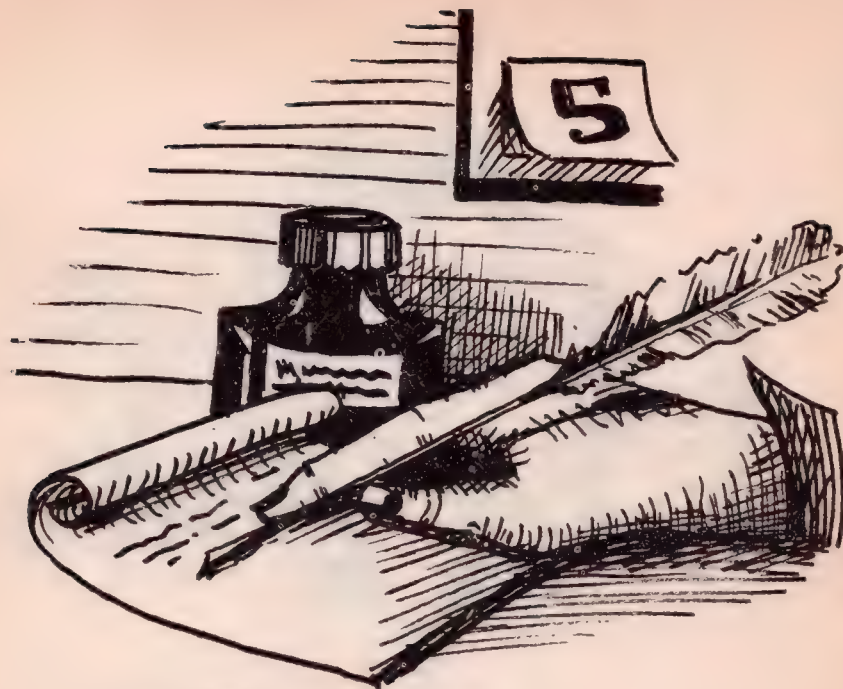
Τις αργαγιας σκλαβι κε παλι ζικοστε
το κεφαλι στ' αστεργια ψιλα·
κε στι κδνια τδ τ' αδικο, επιτελδς σκοτοστε
προτδ να ανιξι παλι τα φτερα !

Χτιπατε αλιπιτα αφτδς πδ αδικδν
αφτδς πδ το γεμα σας πινδν·
γιατι οτι εχδν απο σας το κρατδν·
αφτ' ινε πδ δεν σας αφινδν ,

Αργατες, στο κοζμο κε σις να ζισετε
να ζισετε σαν ανθρωπι νε·
χτιπατε προτδ σαν ενα αστρο ζβισετε ,
χτιπατε προτδ ναν αργα Λαε !

1.5.77

Πατερα για σενα.....

Πατερα για σενα ποτε μὲ δεν εγραψα·
γιατι ι πενα μὲ ο,τι κι' αν πι,
λιγο θανε· λογια φτοχα πὲ πεταξα,
πανο στο αψιχο ασπρο χαρτι...

Αφτα πὲ' χο να σὲ πο, τις καρδγιας ιν'ι φονι·
τι ξερις· γιατ'ινε κε φονι σὲ·
τι νιοθις, σα το πονο πὲ νιοθι το κορμι·
νε... γιατ'ινε, πατερα, δικι σὲ...

Ο,τι κι' αν γραψο λιπον, για σε, λογια φτοχα·
για σε πὲ ο μοναδικος ισε,
στο κοζμο· με τετγια αγνι σαν πεδγιδ καρδγια!...

Ισε κ' ετσι γιαπαντα θα ισε,
γερο πατερα· κι' ας αδικα σε μαρενδν
τα βασανα· γιατι ισε ο,τι ισε!...

5.5.77

Ιπαρχὸν ανθρωπι!.....

Ιπαρχὸν ανθρωπι πὲ, να παρ'ι εφχι τὸ Θεὸ
πανο σ'αφτο τον αδικο το τιποτενιο κοζμο!... —
πὲ δε βρινδντε δε χανδντε· σαν κι'ι βδλι Αφτὸ,
σαν κ'ι μιρδδια ποτε δε χανετε απ' το διοζμο!...

Γι αφτὸς αξιζι ν' αγωνιζεσε, περαγιαπερα·
γι' αφτὸς, νε, αξιζι να δοσις ολο σὲ το ινε·
γι αφτὸς θ' αγωνιστο κι' εγο, σε καθε γι κ'εθερα!...
Φιλε μὲ μι λιγιζις, κε στο σκοπο σὲ μινε!

Κ'ι μερα θα ρθι πὲ κε μισ θα πετιχμε!
Μπορι ν'αργιζι· μ'οτι κι' αν γινι, φιλε μὲ, θα ρθι·
τοτε το αδικο, νε, θε να σιντριψμε,
τοτε ι πικρα, γι' αφτὸς πὲ αξιζδν, θε να χαθι!

20.4.77

Κε τα τριανταφιλα εχυν αγκαθχια!.....

Στο αδερφι μσ τον Αντρεα

Κε τα τριανταφιλα εχυν αγκαθχια
οσο ομορφα, αδελφε μσ, κε νανε·
νε, παντοτε μεσα στα ομορφα σταχια
αχαριστα, αδελφε, λρλσδγια βλαστανε...

Πσ ενο με τα σταχια ανταμα βλαστδν,
προσπαθδν να τα πνιξδν να τ' αφανισδν·
νε, θελδνε τα σταχια να χαθδν:
μοναχα στο καμπο αφτα για να ζισδν...

Μ'αφτο ποτε, ζ' το λεο, δε γινετε·
δε νικετε ποτ' απ' το σκοταδι το φος·
παντα με τδς καλδς το δικιο αφινετε!

Ετσι κε στι ζοι μας ο καθε σκοπος
γεματος εμποδια θαν' πδ πιδγιδντε
φτανι να ινε, αδελφε μσ, ιερος!

29.4.77

Τιν ορα πδ εσι αναπαβεσε.....

Τιν ορα πδ εσι αναπαβεσε στδ κιπδ σδ τιν ακρι
ορεα δεσπινις, κε σκεφτεσε το βραδι τι θα φορεσις,
πικραμενο με γεμα τρεχι τδ αρκατι αδικα το δακρι·
— δακρι αγνο σαν τδ ιλιδ το φος! — πδ εσι δε θα μπορεσις
ποτε, μα ποτε σδ να χισις!...

Τιν ορα πδ εσι στα μδτρα τδ ιπιρετι πετας το φαι
γιατι εχισ τα νεβρα σδ· ι, γιατι, δε ζ'αρει ι γεψι,
ο φτοχος αρκατις πινα· μα σε πγιο να το πι; ...
Γελας, τρελι· μα θαρτι ι μερα πδ κ'εσι — σαν δλα —, θα πεσις
(Νε, νε, ι μερα πδ θα ζβισις...)

17.5.77

Εφτασε το τελος.....

Εφτασε το τελος, καλε πατερα,
πδ θα ισιχασι κ'εσε ι ψιχι·
ασε απαλα, λιπον, με τον αγερα,
καθε αναμνισι να φιγι πικρι...

Τις πικρες αφισε πδ στο κορμι σδ,
τοσα κε τοσα χρονια, φιλος πιστος
γινανε· κε βαθχια στι ψιχι σδ
αφισε αφτο πδ το λενε Θεος...

Αφτο πδ δυναμι βαθχια σδ δινε
ν' αντεξις καθε φαρμακερι στι γμι·
κε πδ δεν αφισε κι'δτε θ' αφισι

τις πικρες να σδ μαρανδν το κορμι·
Αφτο πδ παντοτε καλα εκανε
στι πονεμενι σδ ψιχι — ψιχι!...

20.5.77

Για σας πῶ δοσατε ολο σας το ινε.....

Για σας πῶ δοσατε ολο σας το ινε,
για τιν αγαπι τῶτῶ τῶ κοζμῶ
για σας πῶ ιπιρξατε: για σας πῶ ιπαρχετε
αφινο δγιο δακρια εβγνομοσινις, απ' τα ματγια,
να τρεξον στο αγιο χομα πῶ σας σκεπαζι !...

Δακριζο· γιατι παντοτινα στο κοζμο
θαπρεπε εσις να ιχατε μινι·
εσις πῶ για τῶς αλῶς το ινε σας δοσατε·
εστο κι' αν σας βαρενε, απ' αφτῶς, ι πικρα τι καρδγια !...
(ι πικρα πῶ ποτε δεν αλαζι...)

Μα εστο κι' αν ετσι ο κοζμος θα μινι·
εστο κι' αν ποτε δεν θα αλαζι·
θα αγωνιστο κ' εγω μ' αφτα πῶ αφισατε·
κι' ας ξορτοσο μοναχα ν' αλαξο μιαν αδικι καρδγια !...
Αφτο, για να ισιχασο μῶ φτανι !...

22.5.77

Εσας πῶ αδικιζετε.....

Εσας πῶ αδικιζετε τον ανθρωπο πατερα μῶ
δε σας μισο· μοναχα σας λιπαμε·
κι' ας δεν το αξιζι
κανενας απο σας·
πῶ ιστε μοναχα κορμια, αδγια κορμια !...

Σας λιπαμε, νε: μα ετσι να πατε δε θ' αφισο:
λιπαμε σας το 'πα·
μα θα χτιπιζο βαθγια το κακο,
πῶ για με ινε βαρος βαθγια στι καρδγια !...

4.10.77

Πινῶς ο λαος.....

Πινῶς ο λαος· πινα κε θα πινα·
γιατι ετσι το θελῶν ι αχαριςτι τῶ κοσμῶ !...
Πινα οςπῶ μια μερα κε παλι, — ξανα —
το οραμα πῶ τορα βλεπο να γενιετε μπρος μῶ
αλιθγια θα γινι· κ' ετσι για παντα θα μινι
στο κοζμο· μια κ' ετσι τ' οριζι κι' ο Θεος !...

Κιματε ο λαος· μα γοργα θα ξιπνισι
κε με τι δυναμι, πῶ στα αγια χεργια τῶ κρατα
το αδικο στα μῶτρα θενα χτιπιζι·
αφανιζοντας το — νε — απ' το κοζμο παντοτινα·
τιροντας τα οσα απ' τα ιψι μας δινι
με τῶ Γιῶ Τῶ τι φονι, καλι μῶ, κι' ο Θεος !

Τοτε το φος στ' αλιθγια, καλι μῶ, θα φεξι·
το φος πῶ αδικα απο μας αφτι το κρατῶνε !
Με προσοχι ακῶ τι καθε μῶ λεξι
πῶ απ' το Θεο τ' αφτια μῶ με αγαπι τιν ακῶνε !
Πισταψε τι, κι' αλιθγια μια μερα θα γινι·
γιατι, οπος σο ιπα ετσι τ' οριζι κι' ο Θεος !...

11.5.77

Πιιτε, κε παλικαρι, πατερα μῶ!.....

Πιιτι, κε παλικαρι, πατερα μῶ,
χαμος θαν ο χαμος σῶ
απ' τιν αχαρι γι!...

Πιιτι, κε παλικαρι, πατερα μῶ,
πικρος ο στεναγμο σῶ,
μα δινι ζοι!

Ζοι σ' αφτῶς πῶ πονῶνε
σ' αφτῶς πο πατῶν ι χαμενι τῶ κοζμῶ
κε τῶς πινῶν το γεμα!...
Σ' αφτῶς πῶ γι' αφτῶς θα ρθι ι Λεφτεργια
κε παλι στο κοζμο!

Σφιξε, λιπον, λιγο ακομα τα δοντγια,
κε πολεμα, πατερα, γι' αφτῶς πῶ πονῶν!
Κι' αν χαθις θε να ζις γιαπαντα
στι σκεψι αφτῶς πῶ, για χαρι τῶς,
εχις δοσι τα παντα!

κι' αν χαθις θε να ζισις
μ' αφτα πῶ θ' αφισις,
σαν ιλιος να λαμπῶν στις καρδιγες μας!

Πιιτι νε παλικαρι, πατερα μῶ,
να λεγεσε Αδροπος σ' αξιζι περαγιαπερα!

27.11.77

Νε δεν εχο πατερα.....

Νε, δεν εχο εγο πατερα
πο σκιβι, τρελι, το κεφαλι ·
μα εχο καρδγια πδ μια μερα,
αγαπτις σα βρι ακρογιαλι,

τα μστρα θα σπαςι εσας
πδ, αχαριςτι, εμε τις καρδγιας
χτιπατε τα εσθιματα, νε,
πδ δε ζβινδν ποτε, μα ποτε!

Νε δεν εχο εγο πατερα
πδ ποδγια φιλα σαν κ' εσας ·
μα εχο ψιχι πδ μια μερα
θα σας ζβιςι απ' το κοζμο σας ·

πδ δεν αφινετε να παρο
το δρομο μσ: Μα θα σαλπαρο
διναμι ναβρο για να σας ζβιςο ·
μοναχα αφτο · κε θα γιριςο!

Κε, τοτε, τδ κοζμδ αχαριςτι,
μπροστα σας θα διτε να στεκι
ι καρδγια μσ πδ 'νε αλιγιςτι,
κ' εναντια στ' αδικο πλεκι!...

13.10.77

Με σε για ήλιο προχόρο .....

Με σε για ήλιο προχόρο,
κι'ό,τι βρο μπρος μο το πέρνο·
κοραζόμε δε σταματο,
γιατι το φος σε ιν'δινάτο·
κι'οπ'β βρεθο κι'οπ'β σταθο
φοτίζει με, πατέρα!...
Ν'αντισταθο σε τετγιο φος δε το μπορο·
κι'ας ξερο, όσο περπατο πλαϊ'μ'αφτο,
θα κ'δραςτο παραπολι,
κε βασάνα πολλα παρα πολλα θενα περάσο ...

Με σε για ήλιο προχόρο· π'δ ισε ήλιος κε κρατο,
βαθχια μεσα στα στιθχια μ'δ το φος σε!...
Νε! νε!, γλ'ικε πατέρα μ'δ, κ'εμε σκοπος,
ατρανταχτος, ο δικεος σκοπος σε·
π'δ θα πεταξι μοναχα σαν ερτι ι Λεφτεργια!...

Οσποτε αρκατες.....

Οσποτε αρκατές, θα ζιτε μ' αφτα
πδ εκινι χαμε πετσν; !:...

Ξιπνατε: γιατι εσις τδς κρατατε ψιλα·
χορις εσας αφτι θα χαθδν !...

Ξιπνατε... κιτατε τι γινετε γιρο σας·
ορθοστε το μποϊ ψιλα·

χτιπατε· κρατατε, το ξερο, στα στιθια τδ πονδ
στ' αλιθχια καρδγια !...

Μι καρτερατε, μοναχος ο ιλιος ψιλα,
να βγι·

μι καρτερατε· μοναχα χτιπατε,
κε χαμενος κανενας δε θα βγι !...

30.1.78

Κρατα καρδγια !.....

Κρατα καρδγια, κρατα καρδγια,
κι' ας ινε τα βασανα πολα,
παραπολα πδ εχισ στι ζοι σδ
να περασις...

Σικος· το βλεμα σδ ψιλα,
κι' ασε τδς αλδς πδ πικρα
φαρμακι σε κερνανε·
ας' τδς σ' Εκινδ τι βδλι
πδ καρτερι, καρδγια τρελι,
να ρθι ι αγια μερα !...

Κρατα καρδγια, κρατα καρδγια
κι' ας ινε τα βασανα πολα·
κρατα, κε θαρτι κε για μας·
ι ασπρι μερα !

Μια μερα πδ θα λαμψ' ι αβγι,
πανδ στι αχαρι τι γι·
αλιοτικα, τρελι καρδγια,
με τριανταφιλα πανδ στα μαλια !

Κρατα, καρδγια ! Κι' αν ιν' τα βασανα πολα,
εμας δε μας κδραζδν !
Κρατα, καρδγια, κε θα φανι· κε να ! τι·
βλεπο μπρος μδ
με γελια να μας καρτερι !...
Κρατα, τρελι, κε θα φανι !...
Κρατισε... Κρατα... Κρατα !...

2.12.77

Αξιε μεταξι τον αξιον !...

Αξιε μεταξι τον αξιον, πατερα μῦ
αγερα μῦ κε φος μῦ,
να σ' ἴχα τορα εμπρος μῦ
μια τοσι δα στιγμή.

Για να σῶ πο πος σ' αγαπῶ,
κε πος για ξενανε κρατο
στι πικρα αφτῶ τῶ κοζμῶ ...
Τῶ κοζμῶ πῶ, πατερα μῦ.
καλο βοσκο, σα λες κ' εσι,
δεν εχί· κε γιαφτο πατι
στραβα ποδα, στραβα αποκι,
κι' ολο κῶτςενι ...

25.12.77

Σιντροφε αρκατι.....

Σικοσε, αρκατι, το κεφαλι στ' αστεργια·
κε πες ο,τι εχis βαθγια στι καρδγια·
κε μι μενις με δεμενα τ' αγια σῶ χεργια·
να σῶ δοσῶν, αρκατι, μι καρτερας !

Μοναχα σα σικοσις το βλεμμα, ψιλα,
κε δις·τι ομορφι γιρο σῶ ινε ι ζοι
θα παρις κ' εσι, φτοχε αργατι, τι χαρα,
πῶ να τιν εχῶν νε δεν πρεπι ! μοναχα Αφτι !...

Με τι δυναμι πῶ εχis μες·τα χεργια
θα τι παρις, αρκατι, σ' το λεο ξανα !
Σικοσε λιπον, το βλεμμα κε δες τ' αστεργια,
— πῶ κε για ξενα βρισκῶντε, αρκατι, ψιλα !...

1978

Οταν θα παψῶν τα φτερα σῶ.....

Οταν θα παψῶν τα φτερα σῶ
να χτιπῶν ισος, εγο, μπορεσο
να χτιπιζο το αερα αντι για ξενα !
Σαν, ομος, παψῶν τα δικα μῶ,
θα βρεθῶν...
εστο, δγιο — τρια πῶπῶλα, για να θιμιζῶνε
τα τοσα περαζμενα ; ...

Εσι καταφερες, εστο λιγο εστο πολι,
κε φιτεψες κε βλαστισε, εσε ανθισε
ο βλαστος σῶ !
Μα εγο, με τοσι πικρα στι ψιχι
θενα μπορεσο να φανο αξιος γιος σῶ ; !..

27.2.78

Με το φεγγαρι παντα σιντροφχια!.....

Με το φεγγαρι παντα σιντροφχια
κε τ'αστρα,
κινα ο αρκατις για τι δθλια,
τα καστρα τ'αδικα τις φτοχιας
να κρεμις!

Παλεβι μοναχος, με τοσα θεργια
στο πλαι·
θεργια πθ ινε κθφχια
κε παι! —

Στο δρομο για τι Λεφτεργια,
στο δρομο πθ χαραξε κι'ο Θεος:
κε παι κε τι καρδγια,
— καρδγια θα κανι! —

3.3.78

Για τι πενα το ενα χερι!.....

Για τι πενα το ενα χερι,
κε το αλο για δθλια
πολεμα, ολι τι μερα,
για να δοσο τι καρδγια μθ
στθς ανθρωπθς,
πθ με πικρα με ποτιζθν:
πικρα, πονο· κε ραγιζον
κατι πθ'νε αχ! δικο τθς
τορα, κε παντοτινα!

7.3.79

Αγαπο, γιατί αγαπο.....

Αγαπο γιατί αγαπο
κι' οχι γιατί μ' αγαπῶν ·
αγαπο, κι' οταν χαθο
οτι θεν ι αλι ας πῶν !...

Ξερο μες' στο κοζμο, ιςος,
τις ψεφτυχιας κε τῶ χαμῶ,
πος ινε λαθος· μα το μισος
στι καρδγια ενῶ... " τρελῶ "
ινε διςκολο, γλικια μῶ
να φολιασι... ! ψιχι
να ζ' το πι αλιος, καρδγια μῶ,
τορα πγια δε το μπορι...

23.3.78

Ποσο θα θελα να μῶν !.....

Ποσο θα 'θελα να· μῶν αλιτις,
μονος στο κοζμο σαν οσκια·
να γιρνο
να γελο κε να κλεο,
κε ζ' ὀλῶς να λεο:
Αλιτις, νε, ιμε αλιτις,
αλιτις... αλιτις· μ' αλιθινος!

Αχ... ποσο ορεα,
— καρδγια φεφγαλεα, —
θανε τις νιχτες,
— με τ' αστρα παρεα !... —
στο χομα... στο χομα γλικα να κιμῶμε
κ' εσε να θιμῶμε,
— κ' εσε να θιμῶμε ! —
πῶ ιςῶν ορεα...
μοναχα εσενα πῶ νατῶν... τιχεα
ετσι παλι, να ρθις !...

31.3.78

Μεσα στις φτοχογιτονιες.....

Μεσα στις φτοχογιτονιες,
μυριζι αλιωτικα ο αγερας·
λες κε δεν προλαβε ι ψεφτυγια,
να τιν αγγιξι ακομα!...

Νε! εκι μεσα ολα ινε αλιωτικα,
πολι αλιωτικα!
Νε, νε! για τς φτοχς,
πολεμαι, ακομα, κι'ο Θεος!...

7.4.78

Καθε προι.....

Καθε προι προτδ το φος χαραξι
κινα ο αρκατις για τι δθλια·
φορες κε φορες· μα χορις ν'αλαξι
ι ζοι, γι'αφτον εστο για μια σταλια...

Δθλεβι αφτος· κε τρονε ι αλι·
τδ πινδν το γεμα, κι'αφτος ζιοπα·
ζιοπα, μα βλαστδς πγια εχι βγαλι,
ο σπορος πδ εσπιρε βαθχια μες'στι καρδγια!

Γι'αφτς πδ χαθικαν αφτος για να ζι
εχι βγαλι βλαστδς, κε θ'ανθισι·
τι λεφτεργια να φερι παλι σ'αφτι τι γι,
ζοι πγια ι ζοι να μυριζι!

30.11.78

Κρατα καρδγια!.....

Κρατα καρδγια, κρατα τρέλι,
κανε λιγακι ιπομονι
κε θα χαραξι κε για μας
ι ασπρι μερα!...

Κρατα τρέλι, κε θα φανι
ο,τι κι'αν γινι· δε μπορι
τα οσα καναμε ι δγιο
να παν χαμενα!...

Γι'αφτο, καρδγια, γελα ξανα,
οπος κε τοτε, —σα παλια·
κανε κβραγιο κε για μας
θα γινι ο ορανος, πγιο γαλανος,
Κρατα καρδγια... Κρατα καρδγια!...

Μιλο γι' αγαπες μακρινες.....

Μιλο γι' αγαπες μακρινες
πθ κι'αν δε φταςνε ποτες,
παντα θε να προζμενο·

κε παω ζ'αφτς εναντια
πθ φερννε τα δακρια
στι πονεμενι μθ καρδγια,
κε στις καρδγιες ολθ το κοζμ·
— ζ'αφτς πθ αδικνε!...

Ασε τθς αλθς για ολα
τ'αλα να μιλνε·
ασε τθς αλθς να γινδνε
μεγαλι...
Ιζος αγαλι... αγαλι...
καπθ να φτασο | κε γο!...

«Μαρία, Κερύνεια, αγάπη»

(Ποιήματα)—ΜΙΧΑΛΑΚΗ Γ. ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗ

«Πάντοτε ήθελα να γράψω ποιήματα γ' ακολουθήσω τ' ἀρχαίαι τὰ πατέρα μου πού γράφει έδώ και σαράντα χρόνια, αλλά ποτέ δεν τό κατόρθωσα. Για να τό κατόρθωσα ή μοίρα μου τάφερε με τέτοιο τρόπο πού ν' απογοητευτώ από τη πρώτη κοπέλλα πού αγάπησα. Έτσι κατόρθωσα να γράψω τα ποιήματα αυτά με τον πόνε και την πίκρα της καρδιάς μου».

Αυτά αναφέρει μεταξύ άλλων στην εισαγωγή της πρώτης ποιητικής συλλογής του, «Μαρία, Κερύνεια, Αγάπη», ο δεκαεπταχρονος ποιητής, Μιχαλάκης Γ. Χειμαρρίδης, θλαστός του δόκιμου, αξιου, μά αδικημένου κατά την ταπεινή γνώμη μας ποιητή, Γιώργη Χειμαρρίδη, του ἀργάτη.

«Η νιούτσικη τούτη ψυχή πού γράψε τα τραγούδια τά πονεμένα έτούτανε είν' α-κριδός μου γιός».

«Αφάνταστη για μέ χαρά πού έτσοο δμορφα λουλούδια και μουρουδάτα έβγαλε και ποτός μου ό θλαστός».

Γράφει με καμάρι στο ποίημά του «Τιμή σου και χαρά σου...» πού αποτελεί χαιρετισμό του ποιητή πατέρα στην πρώτη ποιητική συλλογή του γιού του, πού ακολουθεί τ' ἀρχαίαι του.

Πραγματικά! «Η χαρά για τον πικραμένο ποιητή Γιώργη Χειμαρρίδη είναι μεγάλη. Είναι μεγάλη, γιατί βλέπει ένα άπ' τα παιδιά του, πού είναι γι' αυτόν ή μεγάλη του αγάπη και παρηγοριά του, να υπηρετεί την ποίηση, πού είναι γι' αυτόν ή μεγάλη αγάπη και παρηγοριά του, μετά τα παιδιά του.

Τά ποιήματα της συλλογής, είκοσιεπτά στον αριθμό, είναι πονεμένα. Είναι ό ίδιος ό πόνος μετουσιωμένος σε στίχους. «Ο πόνος για την προδομένη αγάπη της Μαρίας. Της κοπέλλας, πού ό ποιητής αγάπησε παραπάνω από καθετί άλλο στον κόσμο και πού της αφιερώνει τό πρώτο του αυτό δι-όλίο, πού τούδωσε και τ' όνομά της. Της κοπέλλας πού θ' αγαπά για πάντα και πού της εύχεται κάθε έπιτυχία σ' αυτή την άχαρη ζωή».

Και δσα χρόνια κι' αν περάσουν ή καρδιά μου θα σπαρασσεί σαν θυμάται σέ, χαρά μου.

Θά σε ξεχάσει μοναχά όταν γλυκειά μου αφήσω για στήν άχαρη ζωή. Πήγαινε στο εύχομαι από καρδιάς να εύτυχήσεις και να είσαι εύτυχιωμένη δσα χρόνια και αν ζήσεις απ' την πατρίδα την πολυαγαπημένη.

Πολύ σωστά ό πατέρας του ποιητή χαρακτηρίζει τά ποιήματα του γιού του σαν δμορφα και μουρουδάτα λουλούδια. Πραγματικά: Τά ποιήματα του Μιχαλάκη Χειμαρρίδη έχουν πολλά χαρακτηριστικά γνωρίσματα με τά λουλούδια.

την Κερύνεια, τη πόλη πού ό ποιητής γνώρισε τη Μαρία. Τη πατρίδα της Μαρίας.

Κερύνεια πάλι των δεινών μου της πρώτης μου αγάπης σ' όλη πατρίδα άχ να μπορούσα να 'ρχόμουν να στο κάστρο σου ποδών για μένα ήλιοαχτίδα να μοδ θυμίζει πάντοτε τ' όνειρα πού έκανα άνοιξη όταν είδα.

Κι άς έμενα σ' όλη σου δευτέρα ρόλεπτα μονάχα να έλπειται τον τρόπο πού την είδα κι άς πέθαινα στα σπλάχνα σου Κερύνεια μου, της πολυαγαπημένης μου έσ' όλη πατρίδα.

«Ο Μιχαλάκης Χειμαρρίδης, στην πρώτη του ποιητική συλλογή μιλά για δικό του λογαριασμό. Έκφράζει τά δικά του αισθήματα από την πρώτη του έρωτική απογοήτευση πού το έ μάρσνε πραγματικά στα στήθια την καρδιά. Τά εκφράζει όμως μ' ένα τρόπο ποιητικά, γνήσιο και ειλικρινή. «Ανθρώπινο, Σημάδι, πώς στο μέλλον θα τον χάσουμε με ένα έργο πλουτύερο και άριωτότερο. Του τό εύχόμαστε από τά δάθη της καρδιάς, γιατί τό άξίζει. Γιατί έχει υποχρέωση άπέναντε στον πατέρα του. Να πάρει τη σκυτάλη απ' τον ποιητή πατέρα του και να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο και με την ίδια πίστη πού άεικνος έπηρεασέ την ποίηση. Πού άεικνος έπηρεασέ την άνάπτυξη».

ΝΙΚΟΣ ΠΕΝΤΑΡΗΣ

«Έχουν μία φυσικότητα, μία ειλικρίνεια, μία αγνότητα, μία δμορφιά, μία χαρά, μία ευωδιά...».

Δεν ξεχάστηκε, δεν ξεχνάται κι' ούτε θα ξεχαστεί ένας έρωτας αγνός σαν Παναγιά».

Πάντα να τό ξέρεις κάτι μένει θαθεία μέσα στην καρδιά. Κι' αν χωρίσαμε δεν ξεχνή-σαι κι' ούτε θα ξεχαστείς γιατί κοπέλλα μου γλυκειά ό πόνος της αγάπης μένει πάντα θαθεία μέσ' στην καρδιά».

«Εκτός από τά ποιήματα για τη Μαρία και την προδομένη αγάπη του ποιητή, βρίσκονται στη συλλογή και ποιήματα για

Αέλλος Δημητριάδης είπε πώς ήταν μία από τις πιο πετυχημένες έκδηλώσεις του Φεστιβάλ Λευκωσίας, και τόνισε την αγάπη με την όποια τό κυρίακό κοινό άγκάλιασε τις παραστάσεις.

«Έκπρόσωπος του Διοικητικού Συμβουλίου της Έταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων δήλωσε πώς ή άμνημονωμένη προσπάθεια του Δημήτρου της πρωτεύουσας να δώσει ώθηση στην πνευματική και καλλιτεχνική ζωή της άξιζεί δημόσια έπαινο».

ΜΙΧΑΛΑΚΗ Γ. ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗ:

«МАРІА, КЕРУНІА, АΓΑΠΗ»

Κριτική υπό Κώστα Σολωμού

Μέσα στην μεγάλη οικογένεια των ποιητών προτάθηκε ακόμη ένας νέος γραμμάτις ταλέντο, έτοιμος να χαρίσει αριστουργήματα στην πλατεία Έλληνική λογοτεχνία. «Ο νέος που ήττης είναι ο Μιχαλάκης Γ. Χειμαρρίδης, παύ έχει σαν δασκάλο του τον πατέρα του, τον Γιώργη Χειμαρρίδη, ένα από τους μεγαλύτερους ποιητές στην πατρίδα μας, ο οποίος με ποιήματά του προλογίζει κατά κάποιο τρόπο την ανθολογία του Μιχαλάκη.

MARIA KERYNEIA: ΑΓΑΠΗ μου, η παλαιότερη συζήτηση που έχω ακούσει είναι ότι ο πάππος της πρώτης κυρίαρχης του πατέρα μου που γράφει τις ποιητικές ακολουθίες του Μικρού έδειξε και σαράντα χρόνια χαλάρια Γ. Χειμαρρίστη, και άρα από τότε δε τον κατορθώσα ποτέ να πάρω από 29 ποιήματα λόγω της κατορθώσας ή μοίρα γραμμένας το 1976, και αλλιώς μου τρέφε με τέτοιον τρόπο σελίδες με πλούσιας εικονογραφία που να απογοητευθεί από την ψήνη με τόση από την Κερύντη κοπέλα που αγαπάς. ναι... ΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ.

Τὰ ποιήματα αὐτὰ εἶναι γραμμένα μετὰ πολλῆς τέχνης, πλούσιον μουσικὸν ρυθμὸν καὶ στρωτὸν στίχο. Μετὰ τὴν μελοποίησίν τοὺς ἔχει πολλὰ καὶ κερδίσῃ τὸ Ἑλληνικὸν πένθητον ὄργανον.

Τα περισσότερα ποιήματα αναφέρονται στο χαμένο του δεινρού, το κορίτσι που γνώρισε και άναψε κάτω στην άμμο, στην πόλη, την ακαθάρτη τάρτα Κερύneas. Και οι στίχοι πολλές φορές παρομοιάζουν το ακάθεμα της Κερύneas με το χαμένο του δεινρού. Και ίσως αυτός είναι ο λόγος για την καυτηρία δόση μελαγχολίας που συναντάται στα ποιήματα. Πολύ χαρακτηριστική ή πιο κάτω στροφή:

του Μιχαλάκη Γ. Κεμπάρη
στη μεγάλη τέχνη που λέγεται
ποίησι. Πάντως ταίενο έγω
και γ' ένα του σμίλαχ έθαναι
καλύτερη. Άκόμη δύο στροφές
από ένα ποίημα του που φέρει
τον τίτλο επρόβαλε και πάλιν.
Πρόβαλε και πάλιν
της αούλης το άστρο
πάν' απ' της Κερύneas
τό θλιμμένο Κάστρο

Πρόβαλε θλιμένο
κράτος αυλιόχορο

Δῶστέ μου λοιπὸν αὐτὸ τὸ χέρι

πού θα μου φέρει την χαρά
καὶ κόττα με μέσα στα μάτια
πὲς μου, ζωὴ μου, ἀν' ἡ' ἀνομιὰς

«Τὰ ποιήματα αὐτὰ, τὰ πρῶ-
τα ποιήματα τῆς ζωῆς μου γρά-
φθηκαν πάνω στὰ θούνα τοῦ
Λυθροβόνα ὅπου ἔκανα στρατιώ-
της μὲ συντροφιά μου μονάχα
τὴ μοναξιά καὶ τὴν μελαγχολία.
Πάντοτε ἔβλεπα τὸν ἄνθρωπο

ποιήματα ν' ακολουθήσω τ' α-
χνάρια του πατέρα μου που γρά-
φει εδώ και σαράντα χρόνια
άλλα ποτέ δε τ' ακοτόρθωσα
γιατί το κατορθώσα η μοίρα
μου τάφερε με τέτοιον τρόπο
που γά απογοητευθώ από την
πρώτη κοπέλα που αγάπησα.
Έστο κατορθώσα να αγαπήσω

«Όσοι διάβασαν την συλλογή
αυτή χαρακτηρίσαν σαν καλή
προσπάθεια τα πρώτα βήματα

του Μιχαλάκη Γ. Χειμαριώτη στην μεγάλη τέχνη που λέγεται ποίηση. Πάντως ταλέντο έχει και η γεία του συλλαγή θάνα! καλύτερη. 'Ακόμη δύο στροφές από ένα ποίημα του που φέρει τον τίτλο «πρόβαλε και πάλι». Πρόβαλε και πάλι.

τῆς αὐγῆς τὸ ἄστρο
πάν' ἀπ' τῆς Κερύνειας
τὸ θλιμμένο Κάστρο

Πρόβαλε θλιμένο
κάστρο σκλαβωμένο
μὰ θάρθει κι ἡ μέρα
πού γελαστό θά θγῇ.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977

3. KLASSE DER VOLKSWIRTSCHAFTLICHEN UND SOZIALWISSENSCHAFTEN — WIRTSCHAFTSINFORMATIK

Ὁ ἀναγνώστης μας Μ.
Γ. Χειμαρρίδης ἀπὸ τὸ
Στρόβολο μᾶς ἔστειλε
τὴν πρώτη του ποιητικὴ
συλλογὴ «ΜΑΡΙΑ — ΚΕ-
ΡΥΝΕΙΑ — ΑΓΑΠΗ».

«Τὰ ποιήματα αὐτὰ —
λέει στὸν πρόλογό του—
τὰ πρῶτα ποιήματα τῆς
ζωῆς μου, γράφθηκαν πά-
νω στὰ βουνὰ τοῦ Λυθροβόντα ὅπου ἔκανα ἀτρα-
πῆχες μὲ συντροφιά σου τὴ μοναξιά καὶ τὴν με-
λαγχολία, μετὰ τὴν μρώτη σου ἐρωτική ἀπογοή-
τευση...».

Παρ' ὅτι τὴν πρωτοελεσιακή τους ἐμπειρίαν οἱ σὺχοι τοῦ νέου ποιητῆ δοιοῦνται συχνὰ ἀπὸ θαδεῖα συγκίνησι. Δὲ μπορούμε νὰ κρίνομε μὲ αὐστηρότητα τὸ ἔξοισμα αὐτοῦ τοῦ πόνου γιὰ τὴν ἀγάπην ποῦ χάθηκε. Ὁ ἥσαν ὀδοκο γιὰ τὴν ὕρα. Πρὶν δ' ἡμεῖς ἐκδόσει νέα συλλογὴ τοῦ συστήνομε νὰ διαβάσει καὶ νὰ μελετήσῃ νεοἱ ἄλλοι ποιητὲς. Νὰ διαβάσει πολὺ.

Ἐς ἀκούσομεν τώρα τὴν ΚΕΡΥΝΕΙΑ ΠΟΛΥ-
ΓΑΠΗΜΕΝΗ... πού, κατὰ τὴ γνώμη μας, εἶναι καὶ
τὸ ἀριστοτερεστὴς συλλογὴς

Κερύνεια πολυαγαπημένη
 που τώρα είσαι σκλαβωμένη
 κάτω απ' του τυραννού τον ζυγό

ἀχ να μπορούσα έστω για λίγο
να ρχόμευνα ξανά κοντά σου
κι ως με σκεπώτανε σιμά σου
έκει στο κάστρο τ άφηλό,

Νάδλεπα έστω γιά λίγο
τούς τέτοιους που ένιωσα
την καρδιά μου να κτυπά πρώτη φορά
σάν έδλεπα την άγαπημένη μου
που τώρα ζούμε χωριστά.

ΣΗΜ. Ἡ εἰκονογράφηση τῶν κειμένων ἀπὸ
τῶν Ν. Νικολάου ἀρκετὰ καλή.

★

Τί νά διαβάσετε

ΣΥΝΤΟΜΗ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ
ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Κ. Α. ΓΕΡΝΑΡΗ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

Μεγάλης Έβδομάδας με
την ανάλυση και τη μετά-
φρασή τους αποκτεῖν για
πολλούς νέο φῶς ἱκανό νά
θαρύνει τή ψυχή και τὸ
πνεῦμα τῶν πιστῶν.

✱

«Μαρία»

Δυὸ ἀγάπες τραγουδᾷ ὁ
νέος ποιητής Μιχαλάκης Γ.

Χειμαυρίδης, γιὰς ἐνὸς ἀρι-
στοῦ ποιητῆ κι ἀριστοῦ με-
ταξὺ τῶν ἀρίστων ἀπ' τοὺς
πρώτους μου μαθητῆς τοῦ
Γιώργου Χειμαυρίδη: τὴν ἀ-
γάπη μιᾶς κοπέλας, πού δὲν
ἔφτασε νά τὴ γνωρίσει· και
τὴν ἔχασε, και τὴν ἀγάπη
μιᾶς πόλης, πού λάτρεψε ὁ
νέος μας ποιητής, ὅπως ἀλ-
λωστε ὅλοι τὴν εἶχαμε λα-
τρέψει. Ὁ πλήρης τίτλος
τοῦ βιβλίου εἶναι «Μαρία —
Κερύνεια — Ἀγάπη» και
φυσικὴ γιὰ ἓνα πρῶτο πα-
ρουσίασμα εἶναι κάποια φι-
λολογία. Ὡστόσο, εἶναι φα-
νερὸ πὼς ὁ νέος ποιητής ἔ-
χει ταλέντο και πολλοὶ στί-
χοι του δίνουν τὴν ἐγγύηση
γιὰ ἓνα ἐπιδοφόρο στάδιο.
Ἀντιγράφω τὸ ποίημα «Κε-
ρύνεια πόλη τῶν ὀνείρων
μου».

Κερύνεια, πόλη τῶν ὄνσι
(ρων μου
τῆς πρώτης μου ἀγάπης
(σὺ πατρίδα
ἀχ, νά μπορούσα νάρχο-
(μουν στὸ κάστρο σου
ποῦναι γιὰ μένα ἡλιαχτί-
(δα.

Κι ἂς ἔμενα σιμά σου
(δευτερόλεπτα
μονάχα νάθλεπα τὸν τόπο

(πού τὴν εἶδα
κι ἂς πέθαινα στὰ σπλά-
(σου, Κερύνεια μου,
τῆς πολυαγαπημένης μου
(ἐσὺ Πατρίδα.

✱

Περιοδικές Ἐκδόσεις

— Στὸ τεύχος 9 τοῦ πε-
ριδικοῦ «Πλάτων»
γιὰ τὸ ἐ-
στιαζέο
σκεία πρ
ἀπ' τὸ
— Στὴ
(Ἰδιοκτι
N. N. I
λμος 19
μελέτη

λιώτη, I
κου Σπ
τῆς Εἰκα
θέατρο,
τικὴ θεί
λέκο Βε
ὁποίων
Κυπριαν
Γυναίκα
Δημοσθ
τας Φ.

δρέα Γ
τζίδη
θη, Κι
— Στ
νικὸ ἀπ
νατο
Μασκαρ
— Σ
φυλλά
λιανοῦ
Ἐπιτρί
να κα
λεῦθερ